

# Jiří Paroubek: Prigožinova operetní revoluce

 [infokurýr.cz/n/2023/06/28/jiri-paroubek-prigozinova-operetni-revoluce](https://infokurýr.cz/n/2023/06/28/jiri-paroubek-prigozinova-operetni-revoluce)

kurýr

28. června 2023

**Když na začátku víkendu ruský kondotier Prigožin zahájil svou osobní vzpuru proti ruskému armádnímu vedení, opřenu o tisíce svých spolubojovníků, každý soudný člověk musel tušit, že vzpoura skončí buďto v krvi wagnerovců anebo jejich operetním ústupem.**

Potenciální spojenci Prigožina, na prvním místě Kadyrov, kteří rovněž kritizovali ruské vedení v osobách Šojgua a Gerasimova, dali od Prigožina a jeho vzpoury ruce pryč. A to hned na začátku. Celá věc byla jasná.

Vzpomínám si na starý ruský film s hezkým názvem: „Moskva slzám nevěří“. Tentokrát Moskva, jak jsem se díval na vyjádření jednoho z britských komentátorů přímo z Moskvy, si v sobotu žila klidným životem bez paniky, protože nikdo nevěřil, že by opereta měla dlouhého trvání. Putin dál úřadoval v Kremlu a v zákulisí se zřejmě činily ruské zpravodajské služby, které nakonec dostaly Prigožina, kam ho dostat potřebovaly.

Soukromé armády nejsou příliš dobrý nápad. Podívejme se na Američany. I když někde intervenují, nepotřebují k tomu žádnou soukromou armádu, ale využívají přímo armádu vlastní.

Rusové v Sýrii, v Libyi a jinde v Africe vsadili na wagnerovce a byla to sázka efektivní. Excesy se připsaly wagnerovcům a vojenské úspěchy Rusku. Ale čas kondotierů minul. Chápu, že ruské velení nechtělo zapojovat trestance, kteří byli ochotni bojovat na Ukrajině za ruskou věc do řádné armády. To by ji mohlo rozložit. A tak k tomu použili Prigožina. Byl to muž na špinavou práci. Ale pokud se začal stylizovat do pozice jediného moudrého, předvídavého a nezkorumpovaného muže mezi ruským velením, nebylo to dlouho udržitelné. Putin si musel vybrat. A Prigožin si svou vzpourou, do

keré zatáhl tisíce svých spolubojovníků, chtěl vynutit slušné zacházení a odchod. A zachránit si život. Uvidíme, zda se mu tato sázka na vzpouru v budoucnosti vyplatí a zda opravdu přežije.

---

**PRO**

**PRÁVO RESPEKT ODBORNOST**  
[www.stranapro.cz](http://www.stranapro.cz)

---

Během jednoho a půl dne byla vzpoura zlikvidována. Konec konců, Prigožin a jeho vojáci, kteří obsadili Voroněž, z níž se chtěli vydat na cestu do Moskvy, obsadili také tamní velitelství, ze kterého jsou, alespoň z části, řízeny vojenské operace na ukrajinské frontě. Prigožin chod velitelství nenarušil. A velitelství fungovalo ve válce nerušeně dál. Prigožin tedy neměl a nemá zájem na tom, aby byly narušeny ruské zájmy ve válce na Ukrajině. A tak se tisíce jeho vojáků vrátí na bojiště a lze očekávat, že všechny tzv. soukromé armády budou nyní součástí jednoho celku, ruské armády. Velení bude napříště z jednoho místa. A to je podstatné.

Úvahy o slabosti Ruska v této souvislosti s Prigožinovou vzpourou jsou trochu liché. Před pár týdny jsme viděli, jak se Spojené státy vinou nesmiřitelnosti obou kongresových stran, málem dostaly do vážných, až existenčních rozpočtových problémů. Obě střídavě vládnoucí politické strany ve Washingtonu by měla znepokojovat výše rozpočtového schodku a výše státního dluhu USA. Bankrot státu byl odvrácen v poslední chvíli a astronomické dluhy nikdo nehodnotí jako slabost Spojených států... Tolik tedy na adresu kremlologů, kteří procitají z příjemného snu, že se ukrajinská válka vyřeší vnitřním zhroucením Ruska tak, jak to zažili Němci v průběhu první světové války, kdy donutili Sovětské Rusko k ponižujícímu míru Brestlitevskému.

Co stojí za zvláštní pozornost, to je udivující „moudrost“, ba tupost některých našich vládních představitelů. Ministryně Černochová se při otázkách na Prigožinovu vzpouru tvářila, jako by měla právě narozeniny. Sdělila českému publiku prostřednictvím televize, že

právě odjíždí z cvičení Bahna 2023 do Prahy na krizový štáb. Tam bych chtěl být jako muška, abych sledoval velké bláboly představitelů velení české armády, zejména paní ministryně. Ta Prigožinovu frašku označila za začátek občanské války v Rusku. Nevím, jestli má paní ministryně místo mozku třeba olomoucké tvarůžky, ale soudný člověk, pokud by skutečně došlo k převratu v Rusku a vedení země by převzal vojenský kondotiér, by musela stydnout krev v žilách. Šest tisíc jaderných hlavic v rukou světem protřelého dobrodruha by mě určitě nenechalo chladným. A rozhodně bych nejásal. Někdy je lepší menší zlo, než to zlo velké. Tak to je v Rusku.

Ministr Lipavský, to je jiný číman. Ten už se těšil na to, jak to na Ukrajině všechno vezme ten správný konec, jehož výsledkem bude, že se už v příští sezóně bude slunit na plážích Krymu. Panu ministrovi jeho předpověď zatím nevyšla a nezdá se, že by se k tomu schylovalo. Alespoň po dobu jeho mandátu v čele ministerstva zahraničí. Mimochodem na toto místo se dostal, tento údajný IT odborník shodou podivných okolností a nominací v pirátské pidistraně. A byl to výběr, jak ukazují jeho poslední vyjádření k Prigožinově osobní vzpouře, opravdu ze zoufalství.

Zvláštní místo si v mém článku zaslouží zmínka o českých zpravodajských službách. Snad ani pan Koudelka nemůže být tak hloupý, aby neinformoval vysoké ústavní činitele, jakými jsou ministři obrany a zahraničí o tom, jaký je skutečný stav věcí v Rusku. Myslím tím na začátku vzpoury. Přeci všem zpravodajským službám muselo být jasné, jak to skončí. A čeští ministři se blamovali silnými a stupidními vyjádřeními. To aspoň americká CIA ukázala, že dokáže být zdrženlivá a informovat vysoké činitele USA tak, aby zachovali zdrženlivost, což se také stalo.

Jiří Paroubek



---

**PRO**

**PRÁVO RESPEKT ODBORNOST**

**[www.stranapro.cz](http://www.stranapro.cz)**

---